

Udvalg, der har forberedt denne Sag, har gjort, inden Lovforslaget kunde fremsættes for Rigsdagen.

Man har spurgt, hvad Landbrugsprodukter er, og ønsket, at der skulde en Definition deraf ind i Loven. Jeg kan dog ikke tro, at det er nødvendigt at sætte det ind i Loven, man ved formentlig ganske godt her i Landet, hvad Landbrugsprodukter er. Naar der specielt spørges, om Tørv er Landbrugsprodukter, maa jeg dertil ubetinget svare Ja, de maa absolut siges at være et Produkt, som Landbruget arbejder op.

Der er saa talt om, at ikke alene Landbrugsprodukter, men ogsaa Landbrugsredskaber burde kunne sælges ved saadanne Auktioner, og det ærede 11te kongevalgte Medlem (Bojsen) nævnedes Maskiner. Dette Spørgsmaal har været under Overvejelse i det høje Folketings Udvalg, men hvis man skulde kunne sælge Landbrugsredskaber ved saadanne Auktioner, kom man ind paa at maatte sælge Skovle, Spader og uhyre mange andre Ting. Saa vilde disse Auktioner antage et ganske overordentlig stort Omfang, og mange andre Erhverv end Landbruget er interesserede i, at de ikke vokser op til at faa et saadant Omfang. Jeg tror derfor, det er med Rette, at Landbrugsredskaber ikke er medtaget.

Jeg mener at kunne indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, da der ikke er givet mig direkte Anledning til at gøre flere.

Maegaard: Den højtærede Justitsminister omtalte i sin Forelæggelsestale for et Øjeblik siden en Bestemmelse i § 1, som er foranlediget af specielle Forhold paa Bornholm. Jeg har ogsaa forstaaet det saaledes, idet jeg, om jeg saa maa sige, har haft noget dermed at gøre under en Forhandling om disse Forhold med Folketingsmændene for Bornholm. Men jeg er ikke ganske klar over, om den Bestemmelse, som er sat ind i andet Stykke i § 1, i øvrigt forandrer Paragraffens hele Ordlyd og Hensigt, thi der staar udtrykkeligt, at det skal være Landbrugere. Man kan saa ikke ind under denne Betegnelse f. Eks. faa jordløse Husmænd og heller ikke Fiskere, omend de har Have. Det skal være Folk, hvis Hovederhverv er Landbrug, og disse er jo i Forvejen enten i Landboforening eller Husmandsforening — det er yderst faa, der ikke er det. Jeg mener altsaa, at det Ændringsforslag, der er vedtaget i Folketinget, ikke dækker den Hen-

sigt, som de bornholmske Folketingsmænd havde.

I øvrigt vil jeg gerne tillade mig et direkte Spørgsmaal foranlediget af, at det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (la Cour) spurgte, om Tørv kunde regnes for Landbrugsprodukter, hvortil Justitsministeren svarede Ja, idet jeg nemlig vil spørge, om saa ogsaa Brænde kan siges at være Landbrugsprodukter. Jeg mener, det er det i mindst lige saa høj Grad som Tørv, men skulde Brænde tages med her, maatte det være under den Form, at der skulde staa Skoveffekter.

la Cour: Jeg takker den højtærede Justitsminister for hans Udtalelse om, at Tørv er Landbrugsprodukter. Men er Tørv Landbrugsprodukter, er Kurvepil og Baandpil, som dyrkes, ogsaa Landbrugsprodukter. Men saa er vi jo allerede inde paa Trægruppen, og da der jo er en Del Landmænd, som omkring paa deres Skel og Diger har Brænde, maa det ogsaa være Landbrugsprodukter. Var der derfor ikke Grund til at tillade, at ogsaa Skoveffekter maa sælges ved disse Auktioner, især i en Tid som denne, da Brændselspriserne falder de fleste Forbrugere stærkt for Brystet.

Olufsen: Ogsaa jeg har været opmærksom paa det Forhold, som omtaltes af det ærede Medlem for Bornholm (Maegaard), og jeg er heller ikke sikker paa, at det, der nu staar i § 1, dækker det, der har været Hensigten dermed. Men det vil jo kunne opnaas ved at foretage den lille Ændring i § 2, at Bestemmelsen: „Auktionen skal forestaaes af en af Foreningen antagen Inkassator“, rettes til: „Auktionen skal forestaaes af en eller flere af Foreningen antagne Inkassatorer“. Vi har paa min Egn noget nær de samme Forhold som paa Bornholm, nemlig et meget vidstrakt Omraade, hvor det vil være en enkelt Inkassator ganske umuligt at kunne varetage Auktionerne med tilstrækkeligt Personalkendskab. I Hjerm—Ginding Herreders Landboforening, hvor jeg i lang Tid var Formand, havde vi to Inkassatorer, hvad der var nødvendigt, fordi det var umuligt for een Inkassator at kende alle de Folk, der fra dette store Omraade — det er ca. 27 Kvadratmil stort — mødes paa Auktionspladserne. Da det altsaa har været Skik og Brug flere Steder i større Landboforeninger at have flere Inkassatorer, kan der vel ikke være noget i Vejen for, at man ogsaa har flere paa